

संस्कृत.

ग्र. कं. उ

प्रयोगनिषदः

(1)

॥ श्रीगणेशाय नमः । अथ प्रभोपनिषदशारं नः ॥ ३५ ॥ सद्रुं कर्णेभिः ० वृहस्पतिर्दधातु ०
 । ३५ ॥ शांनिः ३ ॥ स के शान भारद्वाजः श्रेष्ठ श्वसत्यकामः सोर्यायणीच गार्यः को मत्य
 श्वाश्वलायनो भार्गवो वैदर्भिः कबैधी कात्यायन से हते ब्रह्म परा ब्रह्म निष्ठाः परं ब्रह्म सान्वे
 ष माणा एष हवै तत्सर्वं वक्ष्यतीति हृह समित्यागया भगवं तं पिष्यलाद मुप संना स्तान् सह
 ऋषिरुवाच सूर्य एव तपसा ब्रह्म चर्येण श्रद्धुया संवत्सरं संवत्स्यथयथ कामं प्रश्नान्युठ
 तय दिक्षिता स्यामः सर्वं हवो वक्ष्या मद्दत्थ कबैधी कात्यायन उत्ते त्यपत्र उभगन कुनो
 हवाद्माः प्रजाः प्रजायं तद्विनिति संमेस होवाच प्रजाकामो वै प्रजापतिः स तपोत यत स तप
 स्त्रासमिथुन मुत्ताद्यते रयिं चत्राणं च लेतौ मेबद्धु भाप्रजाः ५ करिष्यत दत्यादि त्योऽवैप्राणे

(2.)

प्रश्न०
१

रयिरेव चंद्रमारयिर्वा ए न तस्वर्वयन्मूर्त्तं चामूर्त्तं चतस्मामूर्तिरिवरयिरथादित्युदयन्य
 आचीं दिशं प्रविशति तेन प्राच्यां आणा न शिषु सन्निधत्ते यद्वक्षिणां यस्तीचीं यदु
 दीचीं यदधो यद्वर्ध्य दंतरादिशाय तस्वर्वं प्रकाशयति तेन सर्वा आणा न शिषु सन्निध-
 ते स एष वैश्वानरो विश्वस्पु प्राणो मिस्तहयते तदेन ह चाम्फकं विश्वस्पु हरिणं जात
 वेद संपरायणं ज्योतिस्पृष्टं तपं ता। सह स्वरश्मः शतधावर्तमानः प्राणः प्रजानामुदयते
 षसूर्यः संबस्तरो वै प्रजापतिस्तस्यायनेदस्यां चात्तरं चतये हवेन दिष्ठापूर्वे कृतमित्य
 पासते नेचां द्रमसमेवलोकमभिजयं तेन एव पुनरावर्तन्ते न स्मादेत त्रिष्यः प्रजाकामाद
 क्षिणं प्रतिपद्यन्ते एष हवेरयिर्यः पितृयाणो धोत्तरेण तपसाब्रह्मचर्येण श्रद्धयाविद्यया =

(२८)

त्यानमन्विष्या दित्यमस्तिजयं स एतदेव प्राणानामायतनमेतदमृत्तमस्य मेतत्पराय
णमेतस्मान्नपुनरावर्त्ततद्यत्येष निरोधस्तदेषश्लोकः पञ्चपादं पितरं ह्रादशकृतिं दि
व आदुः परे अर्थे पुरीषिणं । अथेन अन्युपरि बिनक्षणं स सत्त्वके षट्ठर आदुरपित
मिति । मासो वै प्रजापतिनस्य कृष्णपक्षागवरयः शुक्लः प्राणस्तस्मादेतत्र षयः शुक्ल
इष्टकुर्वन्तीतर इतरस्मिन्नहोरात्रे वै प्रजापतिनस्याहरेव प्राणोरात्रिरेवरयः प्राणं वा
एते प्रस्कंदं निये दिवारत्यासंक्यं तेभ्रस्तचर्यमेव तद्यत्रात्रेरत्यासंक्यं तेन वै प्रजा
पतिस्ततो हवै न द्रेनस्तस्मादिमाः प्रजाः प्रजायत इति देहवै न स्त्रापति द्रवतं चरं-
पितेभिर्युनसुत्यादयं तेनेषामेवै पव्रस्तलोको येषां न पोद्वस्तचर्यं येषु सत्यं प्रतिष्ठितं तेषा
मेसो विश्वजो ब्रह्मलोको न येषु जिस्तमन्तरं न मायानेति ॥ १ ॥ अथ हैनं भाग्नो वै दर्जिः

(3)

प्रश्न०
२

पत्रछमगवन्कल्येवदेवाः प्रजां विधारयं ते कतरएतएतस्त्रकाशयं ते कः पुनरेषां वरि
ष्टइतिनस्मेसहोवाचाकाशोहवांप्रदेवोवायरग्निरापः पृथिवीनाड्युनश्चकः
श्रोत्रं च ते प्रकाश्मा भिवदं तिवयं मनद्वाणमवष्टभ्यविधारयामस्तान्विष्टः प्राणउ^३
वाचमामोहमापद्यथाहमेवैतसंचात्मानं प्रविज्ञेतद्वाणमवष्टभ्यविधारया -
मीतितेऽश्रद्धानाबस्तुः सोभिमानादृध्वमुक्तामनद्वतस्मिन्नुक्तामत्यथेतरेस
र्वाएवोक्तामन्तेतस्मिंश्च प्रतिष्ठमानेसर्वावप्रातिष्ठं तेतद्यथामक्षिकामधुकरराजा
नमुक्तामन्तं सर्वाएवोक्तामन्तेतस्मिंश्च प्रतिष्ठमानेसर्वाएवप्रातिष्ठं तरवं वाङ्मनश्च -
क्षः श्रोत्रं च ते प्रीताः प्राणस्त्वन्वेषोग्निस्त्वपत्येषस्त्वर्याषपर्जन्योमधबानेषबाय
रेषपृथिवीरयिर्देवः सदसञ्चामृतं चयत् । अराइवरथनामोप्राणेसर्वं प्रतिष्ठितं ।

२

(३)

क्रज्ञोयज्जूषिसामानियज्ञः क्षत्रं ब्रह्मन् । प्रजापति श्वरतिगर्भेत्वमेव प्रतिजाय से
। तु अस्यं प्राणप्रजा स्विमा बलिं हरं तियः प्राणेः प्रतितिष्ठसि । देवानामसिवं नितमः पि
तृणां प्रथमास्वधा । त्रिषीणां च रितं तस्य मर्थवां गिरसामसि । इद्रस्वं प्राणते जसारु
द्रेसिपरिक्षिता । त्वं न रिष्ट्वं च गस सूर्यस्वं ज्येनिषां पतिः । यत्वमभिवर्षस्य येनाः
प्राणते प्रजाः । आनंदस्त्वा स्तुष्टुं कामायानं सविष्यतीति । ब्रात्यस्तुं प्राणेकं त्रिषिर
नाविश्वस्य सत्यनिः । वयमायस्य दातारः पितात्वं मानरिश्वनः । यानेन नूवा चिप्रति
ष्टिनाया श्रीवेयाचनक्षुषि । याचमनसि संनता शिवां तां कुरु मोक्षमीः । प्राणस्य दं
चशेसर्वं विदिवेयस्य तिष्ठितं । मातेन पुत्रान्तरस्वश्रीश्वप्रज्ञां च विधो हि न दृति ॥ २ ॥

(5)

प्रभ०

३

अथैनंकोसत्यश्वाश्चलायनः त्रष्णासगवन्कुल एष प्राणो जायते कथमायात्यस्मि
 न्धरीर आत्मानं वा प्रविभज्य कथं ज्ञाति षष्ठ्यते केनोऽक्षमते कथं बाह्यमस्मिधत्ते कथम
 ध्यात्मस्मिति सद्वेषाचान्तिप्रश्नामृधसिद्धिष्ठो सीति समाने हं ब्रह्मीम्यात्मन =
 एष प्राणो जायते यथेष्वापुरुषे छायेत स्मिलदातत्त्वं मनोकृते नायात्यस्मिधरीरेयथा
 संमाडेवाधिकृतान्विनियकत्तरातान्मामानधितिष्ठस्वेत्येवमेवेष प्राणदूनरान्मा
 णामृधकृधगेव सन्ति धत्ते पायूषस्येषानं वक्षक्षो त्रेमुख नासि काम्यां प्राणस्वयं
 प्रतिष्ठते मध्येतु समान एष द्येत दुलमन्ते समन्यति तस्मादेताः सप्तर्चिषो नवं त्रिदृष्टि
 ह्येष आत्मात्रेतदेकशतं नादीनां तासां शतं शतमेकैकस्याद्वासपत्रिर्द्वासपत्रिः प्रतिष्ठा

३

(6A)

खानाडीसहस्राणि सर्वं यस्त्वानश्चरत्यथेकयोर्धुदानः पुण्येन सुप्यं लोकनयनिपा
 पेनपापमुपास्य मेनमनुष्टलोकमादित्योहैवाह्यः प्राणउदयत्येष ह्येनं चाक्षयं प्राणम
 नुगृष्टानः पृथिव्यां यादेवता स्मैषा पुरस्यापानमवृष्टस्यांतरायदाकाशः ससमानोवाय
 व्यानोयद्वायं स्तेजोहवाबउदानस्तस्मादुपशानस्तेजाः पुनर्भवमिंद्रियैर्मनसिसंपद्यमा
 नेयच्छिनस्तेजेषप्राणमायाति प्राणस्तेजसायक्त स्मृहात्मनायथासंकल्पितं लोकं नय
 तियएवं चिदानन्दप्राणं वेदनं हास्यप्रजाहीयते मृतो भवति तदेष क्षेकः । उत्पत्तिमायति
 स्यानं विमुखं चैव पंचधा । अध्यात्मं चैव प्राणस्य विज्ञायामृतमश्नुते इति ॥ ३ ॥ अथ
 हेनं सौर्योयगीगर्भः प्रछ भगवन्नेत स्मिन्सुरुषेकानि स्वपंतिकान्यस्मिन्जाग्निकत

(5)

प्रभ०

४

राष्ट्रदेवः स्वन्यापश्चतिकस्येत्स्वरं भवतिकस्मिन्नुसर्वेषां अतिष्ठिना भवं लीनित
 स्मैसहोवाचयथागार्घ्यमरीचयोर्कस्यास्तं गच्छतः सर्वाणतस्मिंस्मैजोमंडलगकी भवं
 निताः पुनः पुनरसदयतः प्रचरं त्वं हवेत त्वं परेदेव मनस्ये की भवति तेन तत्त्वे पुरु-
 षानशृणोति न पश्यति न जिग्धति न रसयते न स्पृशते न भिवदते न आदते न अनंदयते न बि-
 स्मृजते न यायते स्वपितीत्याचक्षते प्राणग्रन्थावतस्मिन्मुरेजाग्रतिगाहपत्योहवाणोपानो
 व्यानो वाहार्यपचनो यद्गार्हपत्यात्यणीयते प्रणयन्नादाहनीयः प्राणो यदु ध्रुवनिः श्वासावे-
 तावाकुतीसमंनयनीति ससमानो मनोहवानयजमानदृष्टफलमेवोदानः स एनं यजमानः ४
 महरहब्रह्मगमयत्यवैषदेवः स्वप्रेमहिमानमनुभवति यदृष्टं दृष्टमनुपश्यति श्रुतं समे-

(5A)

वार्थमनुष्टणोतिदेशदिगंतरे श्रवप्रत्यनुभूतं पुनः पुनः प्रत्यनुभवति दृष्टं चाहं च श्रुतं -
 चाश्रुचानुभूतं चाननुभूतं च सज्ज मर्वं पश्यति सर्वः पश्यति सयदा तेजसा भिन्न
 तोभवत्येष्वदेवः स्वभान्नपश्यत्यन्तेन स्मिं छरीरानस्त्वर्वं भवति सयथासोम्य च
 यां मिवासो वृक्षं संप्रतिष्ठं। तरावहन्ते तसर्वं पर आत्मनि संप्रतिष्ठते पृथिवी च पृथिवी मा
 त्रा चापश्चापो मात्रा च तेजश्च तेजो मात्रा च वाय श्रवाय मात्रा चाकाशश्चाकाशमात्रा च
 चक्षुश्च द्रष्टव्यं च श्रोतव्यं च श्रोतव्यं च द्वाणं च द्वातव्यं च वरसश्च रसयितव्यं च लक्ष्मी र्पर्शयित
 व्यं च वाङ्कवक्तव्यं च हस्तो चादानव्यं चोपस्थश्चानं दयितव्यं च पाय श्च विसर्जयितव्यं च
 गंतव्यं च मनश्च मनव्यं च बुद्धिश्च बोहुव्यं च ाहं कर्तव्यं च चिन्तनं च चेतयितव्यं च ते

(6)

प्रभ० ५

जश्च विद्योतयितव्यं च प्राणश्च विधारयितव्यं चेष्ट हिन्दूष्ठा स्मृष्टा थोता ग्राता रसयिता
 मेता बोद्धा कर्ता विज्ञाना त्मापुरुषः सपरे अस्मरे आत्मनि संप्रतिष्ठने परमेवाक्षरं प्र
 तिपद्यते सयोहैनदध्यमशरीरमलोहितं मुञ्चमक्षरं वेदयते यस्त्वैम्यसर्व
 ज्ञः सर्वोभवतितदेषक्षोकः ॥ विज्ञानात्मासहैन्दैश्च सर्वैः प्राणामृतानि संप्रति
 ष्ठनियतदक्षरं वेदयते यस्त्वैम्यसर्वज्ञः सर्वमेवाविवेषाति ॥ ४ ॥ अथ हैनं
 शेष्यः सत्यकामः पप्रछ सयोहैनेतद्वग्बन्मनुष्युप्रायणां नमों कारमभिध्यायीत क
 तमेवानसते नलोकं जयतीति तस्मै हवो नाचेतद्वै सत्यकामपरं च ब्रह्मयदें कारस्त
 स्तस्माद्विद्वानेतेनैवायतनेनैकतरमन्वेति सयदेकमात्रमभिध्यायीत सतेनैव संवेदि

५

(6A)

तस्तुर्णमेवजगत्यामभिसंपद्यतेनमृचोमनुष्यलोकमुपनयेत्सतत् तपसाब्लम्भये
य

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com